

NEDJELJNA ČITANJA

1Kr 17,10-16; Ps 146,6c-10; Heb 9,24-28; Mk 12,38-44

Draga braćo i sestre,
svakodnevno imamo prigode činiti djela milosrđa. Namjerno velimo djela milosrđa, jer ona mogu biti i tjelesna i duhovna. I to je ono što se uvijek isplati. To je ono što je uvijek vrijedno. Govorimo o djelima milosrđa. Evo što nam o tome govori kršćanska tradicija. Ona čak nabraja tjelesna djela milosrđa pa veli da su to: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, putnika primiti, bolesnika i utamničenima pohoditi, itd.... Kao duhovna djela milosrđa navodi: dvoumna svjetovati, neuka poučiti, grešnika pokarati, žalosna utješiti, uvredu oprostiti, nepravdu podnositi, za žive i mrtve moliti. Koliko se oko svega toga trudimo? Koliko smo od svega toga propustili? A koliko bismo mogli učiniti! Naravno, zacijelo nam se neće odmah uzvratiti u nekom vidljivom obliku kao što je to bilo s onom udovicom, ali ostaje ono što je najvažnije. Budemo li se oko tih djela milosrđa trudili, već sada ćemo imati duboki duhovni mir i radost. Već sada ćemo osjećati da smo sinovi Oca nebeskoga koji daje da kiša pada pravednima i nepravednima. Već sada ćemo odražavati Božje lice u svijetu, tj. njegovu dobrotu i milosrđe, već sada ćemo biti nebesnici. A ono o čemu nam govori kršćanska tradicija, tako je jednostavno. Nabrajajući duhovna i tjelesna djela milosrđa kršćanska nam tradicija zapravo govori da se prema ljudima postavljamo onako kako bismo se postavljali prema nama najbližima, npr. prema našoj djeci ili kao što bismo htjeli da se ponašaju drugi prema nama. I puni strpljivosti, nježnosti, svakovrsne pažnje. Da budemo drugima blizi, ljubazni i puni ljubavi onako kako je i Bog prema nama. I gle – nebo će se spustiti na zemlju.